

Lumina

Onor. «Asociațiunea»

(O!)

Sibiu

Foile săptămânală pentru popor.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 55—
Pe o jumătate de an 30—
Pentru străinătate 100—
Pentru America pe un an dolari 2—

— Un număr 1 Leu. —

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir mărunț 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Casa.

Bătrânii noștri nu erau poate așa de ocoși și învățați ca noi nepoții lor de astăzi, dar în schimb ei aveau mai multă înțelepciune de viață și o mai adâncă înțelegere a rosturilor vieții cei adevărate. Așa între altele, bătrânii noștri priveghiau neîncetat să fie casa lor curată, cinstită și ferită de purtările cele slabe. Numele de «casă» era la bătrânii noștri un nume sfânt pe care-l apărau de păcate cu ochi de vultur și mână de fer.

Dar astăzi nu mai este așa. Din casele oamenilor de azi par'că pe zi ce merge ies afară purtările și datinile cele vechi și bune și în locul lor intră altele nouă și rele. În vremea bătrânilor noștri, «tata» din casă era acela care mișca toate și fără voia și știrea lui nime nu se putea mișca. Mulți toți de astăzi însă dorm liniștiți de seara până dimineața în vreme ce copiii lor umblă nopțile și își otrăvesc sufletul.

Ba încă ceva mai mult decât atâta. Mai zilele trecute un primpretor îmi spunea că în plasa lui s'au scos câteva sute de drepturi de făcut joc și petrecere în case private, iar un cetitor de al nostru îmi scrie că «ie mai rău de când ni s'au închis crâjmele că au început casele oamenilor să se facă crâjme. Se mută crâjmele acum, Domnule Părinte în casele oamenilor» (și în mijlocul copiilor)! Asta înseamnă că sunt unii părinți, unii tați și unele mame, cari cu voia își strică casa în loc să o întărească. Cu asta odată slăbește și țara și neamul pentru că casa și familia este temelie pe care se razimă o țară și un neam.

Cetitorule! De-ți ai tu casa ta și ești conducătorul ei, ai de grijă că tu trebuie să fi ca un preot în ea. Răspunderea sufletească ce o are un preot pentru păstoria turmei sale din biserică tot așa răspundere o ai și tu pentru grija și purtările celor din casa ta. Nu uita niciodată că purtările cele bune binecuvintează munca din casa ta, iar cele rele strică munca și norocul casei tale.

Despre casa lui Zacheu, Mântuitorul Hristos a zis: «iată mântuire s'a făcut casei acesteia», iar despre alta a zis: «iată vi se lasă casa voastră pustie». (Luca 13, 35) Casa ta să fie casa lui Zacheu în care a intrat Mântuitorul cu bucuria mântuirii.

P. Trifa.

Năravuri urâte...

Mai săptămâni trecute a intrat la redacție abonatul nostru din Orlat, Iacob Gligore și după ce și-a regulat abonamentul a mai pus 15 Lei pe masă, zicând: «uite Domnule Părinte dau 15 Lei din banii mei să trimiteți gazeta la numărul cutare... din Orlat pentru că oamenii ce se strâng acolo serile la taifasuri, să mai grăiască și de altecelea» (adecă nu tot vorbe proaste și rele).

Un alt abonat din Munții Apuseni ne scrie: «Drept aveți, Domnule Redactor, că tot spuneți la gazetă că s'au stricat purtările oamenilor că și la noi în sat a fost clacă (ș-zătoare) cu ceterași la casa unui om și ce mai clacă a fost că pe la miezul nopții s'a scornit bătaie între oameni și dimineața omul (ce ședea sus la deal) și-a strâns din părâu scaunele și lăvițele și din vase și icoane numai hârburi au rămas»...

Aceste lucruri nu sunt bune. Bătrânii noștri aveau șezători cu povești și cântece frumoase, dar vremea ni-a stricat și șezătorile. Acum nu mai avem povestași și fluerași, ci unde se strâng 2—3 oameni s'apucă de vorbe care de care mai urâte și nespălate.

Poți să râzi și să-ți petreci cu glume sănătoase și cu capu limpede, dar oamenii au băgat beutura în șezători și odată cu beutura și-a vârât și dracul stricăciunilor lui.

În multe locuri, pe multe sate sunt anumite case de minciuni unde se strâng cu plăcere oamenii, dar ce fac acolo? Beau și vorbesc câte vorbe de rușine. Aceste case sunt mai rele decât crâjmele pentru că crâjma-i făcută anumit pentru aceste lucruri, dar casa omului e făcută pentru copii și creșterea lor.

Hristos a zis: «Iată stau și bat la ușă, de va auzi cineva glasul meu, și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu mine. (Apocalips 3 20) Bagă de seamă cetitorule! Hristos bate și la ușa casei tale și dacă va auzi în casa ta vorbe, sfaturi și purtări urâte și slabe, nu va intra în casa ta, ci va pleca mai departe, sau și dacă a fost intrat, El iese afară când în casa ta intră cele rele. Nu lăsa, cetitorule, să intre în casa ta nimic cecece ar face pe Mântuitorul tău Isus Hristos să iasă din casa ta și «să-ți lase casa pustie».

I. T.

Principesa Elena, moștenitoarea Tronului României pentru sănătatea copiilor.

Principesa moștenitoarea tronului Țării a dat în țară o foarte frumoasă chemare. Între altele această chemare spune și următoarele:

«Aceasta e întâia mea vorbă și rugămintă către Țară și o fac pentru copiii ei, cari sunt ai noștri a tuturor. Cu nespuse durere am văzut că cel mai greu păs al nostru e copilul, că pierderea noastră cea mai mare e viața lor, e rădăcina poporului prin moartea prea multor copii. Aceea ce clădește un Stat și îi dă putere și durată e desimea oamenilor și sănătatea lor. Războiul a rănit și a slăbit populația. Boalele cresc fără milă, sărăcia se întinde mereu; nici buriana nu cutopește așa iute țarina nelucrată. O statistică arată că în Vechiul Regat mor în fiecare an 150 de mii de copii. Nici un războiu nu nimicește mai multe vieți.

Trei sferturi din morții noștri sunt copii. Toți aproape cu zile. Cine-i caută; cine-i vede! Mamele sunt istovite de muncă, pentru că ele duc toată povara și apăsarea vieții.

Trebuie deci cu orice preț, cu orice trudă și jertfă să păstrăm și să chivernisim viața copiilor. Această viață e marea zestre a României și către ea se duce întâiul meu gând de jertfă și de muncă.

Dar nici mama, nici statul nu poate face tot cecece ar trebui pentru viața și sănătatea copiilor. Drept aceea, doresc și Eu să ridic în capitala Țării un mare spital pentru căutarea și vindecarea copiilor, ori de unde ar veni și ori al cui ar fi. Doresc apoi să leg de acest așezământ o școală care să dea sfaturi pentru sănătatea copiilor și pe lângă acestea să fac și spitale umbătoare cari să umble prin sate și să cerceteze acolo pe copii și viața lor»...

Pentru acest preafrumos și creștinesc lucru, Principesa Elena cere ajutorul tuturor inimilor bune și milostive din țară spunând că pe «fiecare jertfă mare sau mică o socotește ca pe o putere cerească venită pentru păstrarea vieții unui copil».

Să o trăiască bunul Dumnezeu la mulți ani, să-și vadă gândul și planul cel frumos împlinit!

Ce fac partidele politice?

Sfatul partidelor din împotrivire.

Față de planul guvernului de a trece legea cea nouă a Constituției prin sfatul țării, partidele din împotrivire (cel național, țărănist, averescan...) au ținut sfat să facă un singur front de luptă împotriva guvernului. Dar ca și în trecut de atâtea ori, așa nici acum partidele din împotrivire n'au putut face o înțelegere și o legătură deplină între ele. Fiecare partid ține la vederile și părerile lui. De sine înțeles din treaba asta câștigă liberalii.

Partidul liberal.

Față de atacurile partidelor din împotrivire partidul liberal cearcă și el să nu să dea bătut. Așa s'a întâmplat că partidul unirii din Basarabia, în fruntea cărui stă ministrul *Nistor*, și unul din partidele țărănești din Basarabia, în fruntea căruia stă ministrul *Inculeț*, au intrat în partidul liberal. În cel din urmă sfat al partidului, Brătianu a amintit că va schimba pe 3 dintre ministrii țării și va pune pe alții în locul lor.

Dela sfatul țării.

În sfatul țării s'au desbătut săptămâna trecută următoarele lucruri:

Boala Leului.

Un deputat a făcut în casa țării între-bare la ministrul afacerilor bănești (V. Brătianu) ce-i cu Leul nostru de-i tot slab și beteag. «Eu socot — a zis deputatul — că boala Leului nostru îi înlăuntru, adevărat în țara noastră. Trebuie să sporim producția, adevărat să vindem mai mult altora țări și să cumpărăm mai puțin. Dar multe orânduiele din țară tocmai împedecă acest lucru în loc să-l ajute. S'au pus taxe prea mari la export așa că bogățiile noastre nu pot ieși afară, dar în schimb aducem fel de fel de scumpeturi fără cari am putea fi: «Să se opriască orice fel de import din alte țări, afară de mașinile de lucrat și să se exporteze cât de mult» a zis deputatul.

Ministrul a răspuns arătând cu documente în mână că guvernul și-a făcut datoria și a plătit o grămadă din datoriile ce le are țara în străinătate. A arătat ministrul că încassarile statului au sosit față de anii trecuți. Din 1 Aprilie 1922 până la 1 Ianuarie 1923 s'au încasat 9 miliarde Lei, cu 4 miliarde mai mult ca în anul trecut. În chipul acesta afacerile bănești ale țării sunt pe calea cea bună a îndreptării. Ministrul de bani a spus că scăderea Leului o fac speculanții dela bursa din Paris.

Mișcarea împotriva Jidanilor.

În săptămâna trecută au fost mari tulburări la universitatea din București și Cluj între studenții creștini și jidani. La București au fost și câțiva răniți. Tulburarea s'a iscat din aceea că studenții români țin morțiș la așa numitul «numerus clausus», adevărat să se ștergă rușinea că la școlile cele mari sunt mai mulți jidani decât creștini și Români.

Această afacere a ajuns și în casa țării. Un deputat jidan (Stern) a făcut întrebare la ministrul și a cerut să fie pedepsiți cei vinovați. La asta s'a ridicat învățatul profesor Simion Mărzescu și a arătat cu dovezi că jidani au atacat mai întâi pe Români. «Am văzut studenți români cu fața bătută de jidani și sânge curgea din loviturile ce căpătaseră cu bețele». «La Cluj și la Iași sunt 3 părți de studenți jidani și numai o parte Români și asta e mare nedreptate să ne majoreze o mână de jidani pe noi 13 milioane de Români».

Au mai vorbit și alții în această afacere. Mihalache, șeful partidului țărănesc a spus că trebuie să luăm lupta pe teren economic. Cu tovarășii să-i întrecem pe jidani. Ministrul a răspuns că va lua măsuri să nu se mai întâmple tulburări.

Acum mișcarea studenților stă așa că școlile li s'au închis pe un an. Se crede însă că nu vor lăsa steagul din mână. În Ungaria și Austria a biruit mișcarea studenților creștini și s'a introdus așa numitul «numerus clausus». Și oare noi să fim mai fricoși decât ei?

Pentru ziua Domnului.

Episcopul Vartolomeu al Râmnicului a rugat sfatul țării să întărească prin lege repausul duminical, adevărat să înceteze orice fel de lucru și lucrare în ziua Domnului. A rugat îndeosebi pe ministrul treburilor din lăuntru a țării să dea ordin ca în Dumineci și sărbători să fie toate cântările satului închise, pentru că în multe locuri sătenii sunt poftiți tocmai Dumineca pe la cântălării. A rugat apoi pe ministru să opriască târgurile ce se fac Dumineca, iar pe ministrul încrezut cu reforma Agrară l'a rugat să dea câte o bucată de pământ și pentru lipsurile cimiterelor de pe sate și a caselor culturale.

Francezii în Germania.

— Nemții s'au domolit. —

Nemții au cercat să facă fel de fel de greutăți Francezilor cari au intrat în țara lor și au cuprins ținutul Ruhr. Dar încercările Nemților n'au reușit. Muncitorimea germană din Ruhr n'a ascultat îndemnul celor din Germania și n'a făcut grevă. De altă parte Franța a oprit trecerea cărbunilor în Germania și cu asta a atins simțitor pe Nemți pentru că pânea fabricilor din Germania erau cărbunii din Ruhr.

Acum Nemții au trimis vorbă că ei sunt învoși să se dezbată din nou plata datoriilor Germaniei și cu asta poate se vor începe înțelegeri nouă între cele 2 neamuri atât de rău îndujmănite.

Sfatul de pace dela Lozana

— s'a spart fără ispravă. —

Se vorbește de un războiu nou la Răsărit.

De multă vreme sfatul dela Lozana a tot cercat să limpezească stările din Răsărit tulburate prin războiul greco-turc. S'a și făcut după lungi înțelesuri un fel de Contract de pace între Turci și Greci și Marile Puteri. Dar Turcii s'au tot codit să iscalească Contractul că ziceau ei ba că nu le place de una, ba că de alta. Și așa s'a tot trăgănat afacerea până când Aliații (Francezii, Englezii) au pus piciorul în prag și le-au dat Turcilor termen de 8 zile să iscalească Contractul. Se credea că Turcii vrând nevrând vor primi, dar știrile cele mai nouă aduc vestea că Turcii n'au primit Contractul și așa trimișii popoarelor dela Lozana au plecat acasă.

Acum ce va ieși din aceasta nu se știe. Se poate întâmpla ca Turcii să îngăduie pentru că la urma urmei tot ei vor trage scurta, dar din asta se poate întâmpla să iasă și războiu între Turci și Englezi cari ajută pe Greci. Poate că Turcii au nădejde în ajutorul Rusiei și bolșevicilor dela spatele ei, dar orice nădejde ar avea, în cazul unui război cu Anglia cea puternică, Turcii va plăti și va fi a'ungat cu totul din Europa.

Vești bune de prin sate.

Casă culturală în Balșa.

În ziua de Crăciun s'a deschis casă culturală și în comuna Balșa, de lângă Geoagiu. Oamenii s'au strâns la școala confesională și sub conducerea părintelui *Nicolae Todea*, ajutat de secretarul cercual, de primarul satului, de învățător și de funcționarii dela percepție încunjurați de fruntași săteni au deschis acest așezământ și izvor de lumină și învățătură pentru popor.

Acum casa culturală din Balșa are 5 gazete abonate cu «Lumina Satelor» în frunte, și o bibliotecă de peste 300 cărți împarte hrană sufletească oamenilor, cari dela Crăciun încoace se strâng în fiecare Duminecă și sărbătoare după amiazi la casa culturală, ca să asculte povești frumoase, să cetească gazete și cărți folositoare.

Iată ce lucruri bune se pot face acolo unde este înțelegere frățescă între conducători și unde toți împreună pun umărul și își dau partea lor de ajutor. Dumnezeu să ajute începutul ce s'a făcut!

În Cadrilater se face colonizare

— pentru ofițerii și soldații demobilizați. —

Revista «Viața Agricolă» Nr. 23—24 din Decembrie 1922 la pagina 757 scrie astfel:

Guvernul a luat hotărârea să colonizeze terenurile slobode astăzi în Cadrilater cu ofițeri și soldați demobilizați cari vor primi, cei dintâi câte 25 hectare pământ, iar cei din urmă câte 25 hectare teren în proprietate și câte 75 hectare în arendă pe 15 ani. În plus, statul va mai pune la îndemâna și unora și altora lemnul trebuitor pentru facerea de case și câte o pereche de boi și un cal.

Precum se vede, condițiunile de colonizare (de așezare) ar fi destul de bune. Cadrilaterul este colțul de țară ce l'a luat România dela Bulgaria după războiul balcanic din 1913. Se aude că ar fi pământ bun. Cele 25 de hectare fac 48 de jugăre și cu cele 75 de hectare, ar face 144 de jugăre la un om.

Acei din foștii soldați cari ar dori să se așeze pe acolo, să se intereseze de pe acum de această afacere. Deputații ar fi mai în măsură să le dea informațiuni.

Am ținut să facem de cunoscută această veste și cetitorilor gazetei «Lumina Satelor».

Dumitru A. Popa,
agronom regional, Noerich.

La spital și la bal.

Am fost în zilele trecute la spital cu un orfan de războiu. Avea copilașul ceva boală grea și boala lui cerea numai decât grija spitalului și a medicilor. Dar abia am putut așeza pe micuțul copilaș în spital. «N'avem părinte, nici lemne, nici de ale mâncării», îmi spunea conducerea spitalului. «Suntem siliți să dăm afară și din bolnavii ce-i avem». — M'am uitat în jurul meu și Doamne ce lume năcăjită am văzut pe acolo. Par'că și acuma-i văd pe bolnavii ce stăteau ofiliți și slăbiți de boale în paturile lor și mulți din ei poate se frământau cu gândul că vor trebui să iasă iar în lume cu boala în oase. «Ce vor face aceștia?» m'am întrebat, și ce vor face aceia mulțimi cari bat cu boalele lor pe la ușa spitalelor și spitalele nu-i pot primi din pricina scumpetei. Cu această întrebare și cu ochii umeziți de lacrimi am plecat din spital.

În aceeași zi, seara, un prieten m'a chemat de pe uliță la căfană să-mi arate ceva. «Hai părinte să-ți vezi aici priedicile din gazetă». Și am intrat în o casă mare în care se făcea al 8-lea bal mascat de aici din Sibiu. Și ce să vezi acolo? Să-ți faci cruce de fel de fel de măscărici și măscărituri. Câte chipuri de dobitoace, de draci, fel de fel de mirozenii, toate erau acolo și se strâmbau, jucau și săriau de gândeai că au ieșit toți dracii din iad. Intre măscărici era și unul care se îmbrăcase acurat ca o sobă (cuptor) și soba umbra prin casă, iar cei cari se îmbulzeau să deschidă ușa sobei, vedeau un lucru de rușine (fundușu dela o femeie). Și lumea râdea, râdea...

M'am făcut cruce și am plecat spre casă adânc măhnit în sufletul meu de creștin. Pe drum către casă mi-am dat seama că eu văzusem în ziua aceea două spitale dar până azi nu mi pot da seama cari dintre cele două feliuri de bolnavi ar fi mai de compătimit.

Evanghelia de Duminică: a judecății din urmă.

Evanghelia de Duminică ne spune cum va fi ziua judecății. Mergeți cu toții la sfânta biserică și ascultați cât de măreață și cât de înfricoșată va fi ziua aceea. «Fiul omului» adică Isus va veni atunci și va ședea pe scaunul măririi încunjurat de toți îngerii cerului. Toate neamurile și toate sufletele se vor aduna și vor sta atunci înaintea judecății și a dreptului Judecător. (Mateiu cap. 25 vers 31—46).

Creștinilor! să nu uitați că și noi vom fi acolo. Ca mâne-poimâne vom intra în pământ, pentruca să putrezească mai întâi oasele și carnea noastră, așa precum și grâul înainte de a răsări trebuie aruncat în pământ să se topiască.

Când va sosi apoi ziua cea mare a învierii un glas va pătrunde la noi în adâncul pământului și va striga: *sculați-vă morților*. Se va mișca atunci țărâna noastră, se vor încheia din nou oasele noastre și sufletul nostru cel nemuritor va intra în ele ca să le scoată din pământ. Un alt glas

vom auzi apoi strigând cu glas de trimbiță: *veniți la judecată!* Și va trebui să plecăm la judecata cea din urmă.

Creștinilor! La judecata din urmă nu vom putea lua apărători și nici cu bani nu vom putea strâmba cumpăna ei. Judecata din urmă va lămuri deplin toată viața, toate gândurile și faptele noastre așa precum soarele și lumina lămurește întunecul din casă. Nimenea și nimica nu ne va putea apăra în ziua aceea decât faptele noastre cele bune. «Iată viu cuvând și plata mea este cu mine să dau fieștecăruia după faptele sale» (Apocalips 22, 12). Să ducem dar cu noi în cealaltă lume cât mai multe fapte bune. Intre acele fapte să fie și milostivirea. Luați aminte că despre aceasta va trebui să răspundem mai întâi în ziua judecății.

Ascultați în evanghelia de Duminică cum mustră și pedepsește Isus pe cei nemilostivi: «Gol am fost și nu m-ați îmbrăcat, flămând am fost și nu mi-ați dat să mănânc, am însetat și nu mi-ați dat să beau, bolnav am fost și nu m-ați cercetat... duceți-vă dela mine blăstămaților în focul cel veșnic». Ascultați cum întreabă cei pedepsiți: «Doamne când te-am văzut gol, flămând, bolnav și nu te-am ajutat?» Isus răspunde: «Amin zic vouă, întru cât nu ați făcut aceasta unuia dintre acești frați mai mici ai mei nici mie n'ați făcut». Cine sunt acei frați mai mici ai lui Hristos? Sunt văduvele și orfanii, sunt săracii, năcăjiții și lipsiții, sunt bolnavii cu sufletul și cu trupul. Iată, pentru ei Hristos ne cere mila noastră, iubirea și ajutorul nostru.

Creștinilor! Să nu uităm că și noi vom fi pedepsiți sau răsplătiți cu vorbele: «duceți-vă dela mine» sau «veniți la mine», așa după cum purtările și faptele noastre în această lume au fost bune sau rele.

I. Tâlcuitor.

Ceva mai îngrozitor decât judecata din urmă.

Un predicator vestit a ținut odată despre judecata din urmă o predică atât de puternică, încât toți auzitorii au început a plânge și a se văeta. Dar pe când era mai mare plângerea, predicatorul deodată și-a schimbat predica și a zis: «stergeți-vă lacrimile creștinilor, căci voesc să vă spun ceva și mai înfricoșat decât judecata de apoi». Mulțimea se uită cu mirare la preot, gândindu-se ce ar putea fi mai înfricoșat decât judecata din urmă. Atunci preotul grăi: «Nici un ceas nu va trece și după ce veți ieși din biserică, veți uita cu totul predica mea. Cei mai mulți care ați plâns acum aici, veți rămânea numai cu plânsul, că după ce veți merge acasă, vă veți înfunda iarăși în păcatele și răutățile voastre... și asta-i ceva mai îngrozitor decât judecata din urmă».

Așa a grăit preotul și adevărat a grăit, pentruca cei mai mulți creștini ascultă numai cu bucurie cuvântul, dar nu se îndreaptă, și viața nu și-o schimbă.

Cetitorule! Inima ta să fie pământul cel bun din evanghelie, care după ce primește sămânța cuvântului, arată și roduri bogate de fapte bune, căci așa a zis Hristos: «Fericiți sunt ceice ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc».

Cele 7 fete ale diavolului.

Într-o carte bătrână tipărită pe la anul 1881 am cetit următoarea poveste:

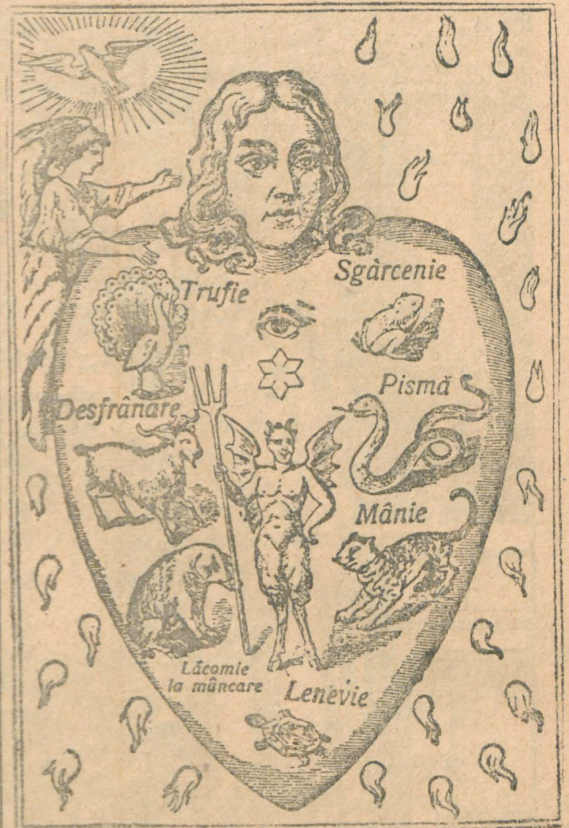
«Spunea un hătru de moș că a auzit și el pe străbunu lui că ar fi jucat la nunta dracului. Adicăte-le dracu ș'aduse aminte într-o zi să se însoare și el, să-și ia o muiere și să facă cu ea fete pe cari să le mărite și pe ginerii lui să-i ducă cu el în pustie. Așa se apucă dracu și își luă de muiere pe Nedreptatea, cu care născu șapte fetișcane. La cea dintâi îi puse numele Trufia și o mărită după oamenii ai mari; a doua fu Pizma și o mărită după oameni dela sate; a treia fu Înșelăciunea și o mărită după neguțători; a patra fu Lăcomia, Sgârcenia și o mărită după cei bogățani; a cincia fu Fățaria și o mărită după fețele bisericesti; a șasea fu Înălțarea și o trimise în muieri; a șaptea fu Curvia și p'asta nu vru s'o mărite, ci o ținu în casă și îmbie cu ea pe tot omul».

În această poveste poporul nostru a pus învățătura despre cele 7 păcate de moarte. Amăsurat firii sale glumețe, poporul și-a sărat învățătura din poveste și cu glume. Poporul a pus un mare adevăr în povestea sa, căci cu adevărat cele 7 păcate de moarte sunt ficele cele mai iubite ale diavolului.

Cetitorule! Bagă de seamă că dracul și astăzi cearcă să-și mărite fetele și să capete gineri pe cari să-i ducă cu el în pustia păcatelor!!

Inima omului

— care slujește păcatului și diavolului. —

„Așa e făcută inima unui om ce se lasă în voia păcatului și trăiește cu totul după duhul care domnește acum în lume (Efeseni 2, 2). Fața lui arată ușurință, arată că își îngăduie tot ce place unei inimi rele, și trăiește vesel, fără să se gândească la Dumnezeu, la cealaltă viață, sau la vreo judecată.

În inima lui locuiește *Diavolul cu ceata sa*, adică *cu cele șapte păcate de moarte*, cari sunt înfățișate prin următoarele șapte viețuitoare: **Păunul**, care prin lucitoarele lui pene resfirate, întrece în mândrie pe toate celelalte dobitoace, ne înfățișează *trufia*, care amăgește pe atâți oameni să se creadă mai buni, mai frumoși, mai bogăți decât alții. Trufașii își plac lor înșiși, se înalță în gândurile lor, și privesc pe alții de sus, îi desprețuesc și îi apasă.

Țapul, dobitoc desfrânat și puturos, este icoana *nerușinării* și a oricărei *necurățenii*. **Porcul** e icoana *necumpătării*, *lăcomiei*, *beției* și *chefurilor*. **Broasca râioasă**, care se hrănește cu pământ, înfățișează *sgârcenia*, care împinge pe oameni să umble după bunurile pământești cu o poftă nesaturată.

Șarpele, care a înșelat și amăgit pe strămoșii noștri, fiindcă le pismuia fericirea, este adevărata icoană a *pismei* și bucuriei de a face rău. **Tigrul**, unu dintre cele mai nemiloase și furioase animale, închipuește *mânia* și *răzburarea*, cari duc pe oameni la fapte potrivite dobitoacelor de acest soi.

Broasca țestoasă, care deabia se târește închipuiește *lenevia* și *moliciunea*, cari răpesc omului orice îndemn și orice poftă spre bine.

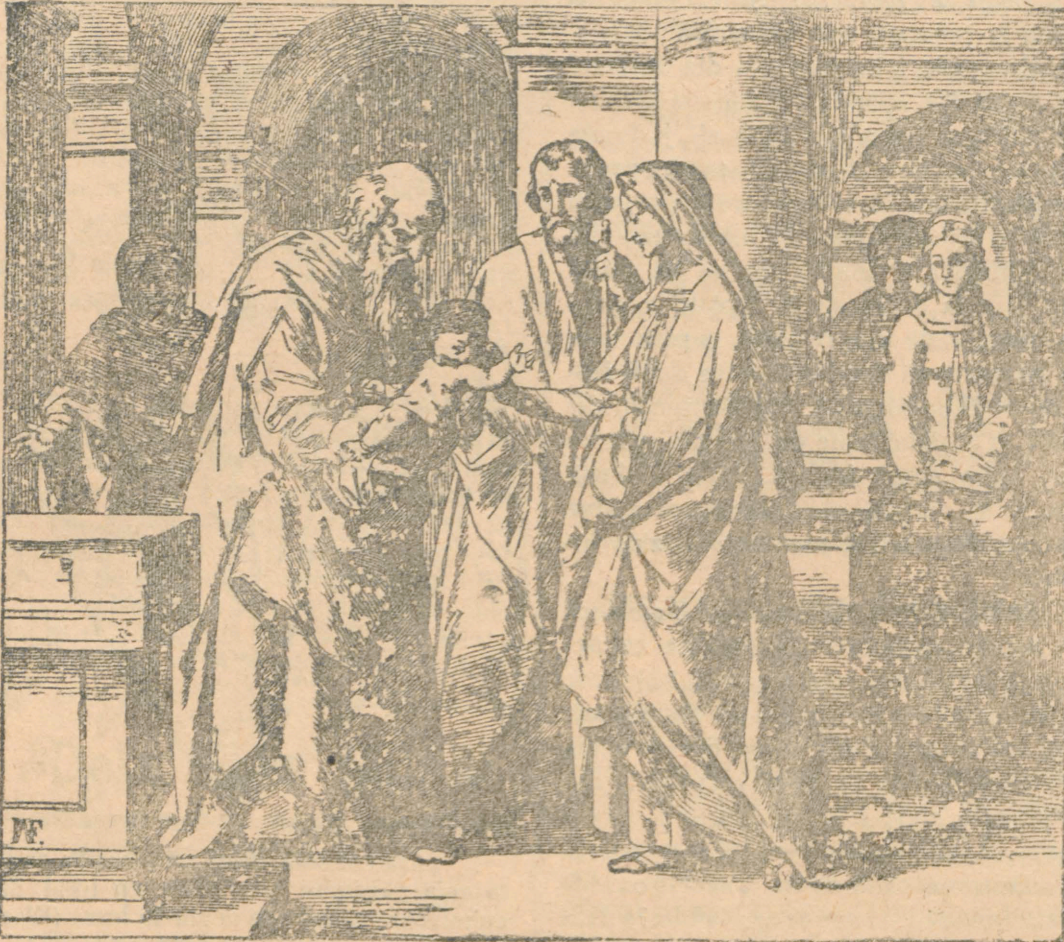
Duhul Sfânt este gonit din inimă, și pleacă: cu toate acestea nu încetează să îmbie pe păcătos cu darurile și cu mila Sa, pe cari le înfățișează limbile de foc ce se văd în jurul inimii.

Ingerul cel bun sau harul lui Hristos întinde mâinile, și se silește și el să deștepte pe păcătos prin Cuvântul lui Dumnezeu sau prin alte mijloace ale milei. Dar acesta nu aude, nici nu ia nimic în seamă, fiindcă e cu totul ametit și îmbătat de plăcerile și bucuriile păcatului.

Iată starea grozavă și de plâns a unui păcătos care trăiește după duhul lumii de astăzi. O! câți oameni trăiesc în această stare ticăloasă, și sunt așa de liniștiți de par'că nu i-ar amenința nici o primejdie! Ei sunt robii păcatului, robii Diavolului; după nume, ei trăiesc, dar, de fapt, sunt morți (Apoc. 3, 1)».

Această învățătură este luată din cartea *«Inima omului lăcaș a lui Dumnezeu, sau atelier al diavolului»*, întocmită de dl D. Cornilescu din București. În numărul viitor vom arăta inima omului ce slujește lui Dumnezeu. Despre această carte aflați deslușiri la pag. 5.

La întâmpinarea Domnului.

Acum Joi avem praznicul Întâmpinării Domnului. Evanghelia acestui praznic ne spune că la 40 de zile după nașterea din Vifleem, Maria cu Iosif au luat pe Isus, copilul sfânt, și l-au dus la biserică cu jerică de curățire «ca să facă după obiceiul legii pentru el». În biserică aștepta bătrânul Simeon «om drept și temătoriu de Dumnezeu căruia era făgăduit dela Duhul sfânt să nu vază moartea până nu va vedea pe Mesia». Și văzând Simeon pe Isus cel făgăduit «l-a luat în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu zicând: acum slobozește Săpâne pe robul tău în pace că văzură ochii mei mântuirea ta (Luca 2, 22—31).

Evanghelia praznicului de Joi este cu multă învățătură pentru noi. Bătrânul Simeon a trăit o viață întreagă frământat de un singur dor și o singură dorință: să-l poată vedea și afla pe Isus Hristos. Și roștul vieții noastre trebuie să fie tot acesta: să-l aflăm pe Mântuitorul Hristos. Două însușiri bune l-au ajutat și l-au învencit pe Simeon să vadă pe Mântuitorul. Întâia-dată dorul, dorința lui cea caldă și ferbinte și a doua oară purtările lui cele bune. Aceste ne trebuie și nouă ca să-l putem afla pe Mântuitorul.

Ca bătrânul Simeon și tu trebuie să-l chemi și să-l aștepți cu dor pe Mântuitorul Hristos să se apropie de tine, să intre în viața ta, în casa ta, în frământările tale,

în lipsurile sufletului tău și vieții tale. Și apoi îți trebuie și purtări bune. Bătrânul Simeon îl aștepta în biserică pe Hristos. Asta înseamnă că și tu trebuie să petreci în ascultare de biserică și învățăturile ei. Dar durere, puțini din creștinii de azi îl caută și îl așteaptă pe Hristos cu dor și cu purtări bune. Cei mai mulți se nasc, trăiesc și mor fără să-l afle pe Hristos și fără să simțiască bucuria ce o are acel care l-a aflat pe Mântuitorul.

Creștinilor! Ascultați bine evanghelia ce se cetește Joi că Simeon bătrânul a mai spus încă ceva când ținea copilul în brațe. A spus prorocia că Isus va fi «un semn căruia i se va zice împotriva». Hristos ne este «semn» de smerenie, de răbdare, de iubire și împotriva acestui «semn» grăiesc păcatele și păcătoșii. Bagă de seamă, cetitorule, să nu fi și tu cu păcatele tale între cei ce grăiesc împotriva «semnului». «Luați aminte, creștinilor, zice sfântul Ioan Gură de aur, că dacă voi vă împotriviți lui Hristos cu păcate, va veni o vreme când și el se va împotrivi vouă». Hristos este nu numai semn căruia i se zice împotriva, ci și semn de judecată, precum zice evanghelia «atunci se va arăta semnul Fiului omenesc» și va veni să judece tot pământul.

I. Tâlcuitor.

Fi binevenit în oastea noastră, dragul nostru tovarăș de luptă. Pe cât știu eu, până acum nu suntem mulți cari am iscalit Hotărârea. Dar nu ne pasă. De am fi numai câțiva, noi mergem înainte după Conducătorul nostru Hristos. Văzând faptele noastre cele bune, se vor alătura ei și alții la noi și oastea noastră va spori din an în an.

Și încă ceva. Lângă numele tău văd vorba «invalid». Asta înseamnă că ai dat o parte din sănătatea corpului tău pentru învierea țării noastre. Sufletul tău însă este întreg, frumos și sănătos. Eu mă gândesc la altfel de invalizi rămași după războiu, mă gândesc la aceia mulți, mulți pe cari i a orbit, i a schiopat și i-a ciungărit păcatul. Aceia sunt invalizii cei cu adevărat schilavi și nenorociți. — Pe aceștia să-i tragem în oastea noastră!

Încă unul a intrat în oastea noastră.

Domnule Redactor! Vin și eu cu drag și mă alătur ca tovarăș și ostaș a Mântuitorului nostru Hristos, împotriva faptelor celor mai urâte și păgânești, beția și sudalma, ca să luptăm cu credință împotriva dușmanului nostru Diavolu să-l supunem sub picioarele noastre. Rog pe bunul și Mântuitorul nostru Hristos, ca să ne ajute în anul acesta nou să mergem înainte cu spor de fapte bune până la sfârșitul anului, și atunci să putem sta cu fața sus înaintea conducătorului nostru Hristos, să ne ajute Bunul și mântuitorul nostru Hristos ca să putem atrage câți mai mulți în tovarășia noastră, să cunoască toți ce ie lumina și binele sufletesc!

Jueul-Românesc, la 25 Ianuarie 1923.

Ioan Buzas,
econom-invald.

Povestea unui om

— ce s'a făcut milostiv din zgârcit. —

Era odată un om bătrân. Și amu acesta nu dedea nici odată de pomană de și avea de unde, slavă Domnului. «Lasă că dacă voi muri mi-or tot da feciorii», zicea el, că avea doi feciori.

Și cum vă spusel era zgârcit bătrânul. Nu se îndura nici la orfani nici la văduvă, ci întotdeauna se mântuia cu vorba: «Dacă voi muri, mi-or tot da feciorii». — Dar nu era om rău. — Feciorul cel mic se hotărâ să-i dea o pildă de îndreptare.

După ce-și făcu un plan în minte, numai aștepta acum decât vremea potrivită.

Veni și vremea potrivită. Intr'o seară, ploaua cu găleata și era un întunec de să-ți fi dat unul o palmă nu știai din ce parte ți-a dat-o. Pentru planul feciorului vremea asta era minunată.

Intră în odaia lui tatu-so și-i zise:

— Tată, hai de grabă, că moare moșu dascălu, și te chiamă să-ți spună ceva cu limbă de moarte.

— Aha! Măi băete, da cum se poate pe o așa vreme să iasă cineva din casă și tocmai unde să mă duc, în capu' satului — că acolo ședea moș dascălu.

— Nu se poate, tată, trebuie să mergi că-i păcat mare! Cine știe ce vrea să-ți spue. Dacă te chiamă, trebuie să mergi numai decât să-l apuci în vieța...

Se mai codi, ce se mai codi bătrânul și în cele din urmă văzând că feciorul o ține una și bună, se hotărâ să se ducă.

— Da, m'ași duce măi băete — dar uite afară-i mânia lui Dumnezeu și întuneric de ție groază...

— Lasă tată, că dacă ploauă, vom lua o umbrelă — iar dacă-i întuneric, luăm un felinar.

Cu voie nevoie, bătrânul porni și cu dânsul și feciorul cu felinarul în mână.

Da băeatul cum făcea cu dregea, rămânea tot în urmă cu lumina, încât bietul bătrân ba cădea într'o baltă, ba cădea într'o hârtoapă, ba într'o băltoagă, — vai de capul lui ce mai pățea, până când zise băiatului:

— Da treci cu lumina nainte dragul tatii, că mi-oi rupe gâtul, păcatele mele, ori mi-oi scrânti vre-un picior, săracul de mine...

Feciorul atâta așteptă.

— Hai tată acasă că nu te cheamă nimeni. Ci eu te-am făcut să cunoști cum are să fie cu pomană cea din urmă ce ți-am da-o noi. Ce folos că în urmă vei avea dat de pomană, dacă nu vei avea înainte. Căci dacă lumina felinarului din urmă nu-ți folosește, de asemenea nici pomană din urmă nu-ți va folosi. Deci trebuie să-ți dai și înainte de moarte de pomană, dacă vrei să-ți fie drumul luminat pe ceia lume.

Bătrânul de atunci și până la moartea lui, fu unul dintre cei mai darnici și mai milostivi de prin părțile acelea, în cât se minunau văduvile și orfanii de schimbarea bătrânului care, după cum vedeți, înțelesese pilda feciorului.

Petru Gh. Savin.

Sprrijitorii gazetei „Lumina Satelor“.

Amintim mai departe pe acei din sprrijitorii muncii noastre, cari ne ajută prin câștigarea de abonamente.

Pe lângă cei amintiți în numerii trecuți, ne-au mai câștigat abonamente următorii preoți:

Iancu Ștefănuț	din Mândruloc	15 abon.
Cornel Magier	„ Cermenii	26 „
Nicolae Solomon	„ Porumbacul de sus	18 „
Ioan Morariu	„ Rin-Sadului	10 „
Traian Banciu	„ Vidra de jos	10 „
Teofil Ioanovicu	„ Livezeni	12 „
Ioan Brotea	„ Mateiaș	12 „
Const. Lazar	„ Zeldiș	13 „
Cornel Poposan	„ Păuliș	13 „
Aron Cotruș	„ Lupa	5 „

(Urmează).

O carte de mare folos sufletesc.

„Inima omului“...

La București a ieșit o carte de mare folos sufletesc. Cartea poartă titlul: «*Inima omului lăcaș a lui Dumnezeu, sau atelier (mihiu) a Satanii*» și e întocmită de dl *D. Cornilescu*, un foarte harnic și priceput vestitor al Mântuitorului Hristos. Cartea arată inima omului în 10 stări însoțite de 10 chipuri diferite, cari ne arată ca și niște oglinzi inima omului curată, sau întinată așa după cum omul slujește lui Dumnezeu, sau păcatelor.

În oglinda cea dintâi (pe care o dăm și noi la pag. 3) se vede inima omului ce slujește cu totul păcatelor. În a doua oglindă se vede apoi omul care începe a se întoarce către Dumnezeu. Și așa mai departe stările și chipurile ne arată inima omului ce se îndreaptă mereu până ce inima lui ajunge «lăcaș al lui Dumnezeu și a Duhului sfânt». Ni se arată apoi — tot în chipuri — cum unii din cei îndreptați cad iarăși într-o stare și mai ticăloasă, iar alții stăruiesc până la sfârșit și răstigă biruința mântuirii. De încheiere, cartea ne arată cum moare omul cel credincios și cum moare păcătosul. După fiecare stare și oglindă se află și o frumoasă rugăciune.

La noi în românește puține sunt acele cărți cari ar putea face în popor mai mult pentru Hristos și mântuirea sufletească a omului, decât aceasta. De aceea ea trebuie răspândită pe tot locul în sute și mii de exemplare. La București s'a tipărit până acum în 32 mii de exemplare. O dovadă și asta că e plăcută celorților.

Ca să ajutăm răspândirea ei, am adus-o și noi la redacție și se poate comanda așa:

Cartea costă ceva peste 3 Lei. Cine vrea să o aibă, să trimită 5 Lei și o căpăță recomandat acasă. Mai bine faceți dacă vă strângeți mai mulți la oaltă și puneți fiecare cât 5 Lei și trimiteți banii aici la «Lumina Sateilor» și de aici cărțile se vor trimite recomandat, să nu se piardă. Spre pildă 5 inși trimiteți 25 Lei și căpățați cărțile recomandat.

Preoții vor sta în ajutor celor ce voesc să aibă această carte atât de bună și atât de ieftină.

Odată cu această comandă, se dă prilej să puteți comanda și cartea de învățături sufletești «Spre Canaan», scrisă de părintele I. Trifa. Costă 6 Lei și cine vrea să o aibă, mai trimite 6 Lei pe lângă costul cărții «Inima omului».

Stupărit.

Un stupar a dat albinelor să bea rachiu.

Celce se ocupă cu stupăritul are și alte foloase decât mierea cea dulce pe care o scoate din stup. Vieța albinelor este plină de învățături și de indemnuri bune pentru cel care se ocupă cu ele. Albina este pildă de muncă, de cruțare, de bună chiverniseală și de iubire a florilor, adecă a tot ce e frumos și curat.

Un stupar învățat din Franța a căutat să scoată și altfel de învățături din vieța albinelor, decât acelea ce le dau ele din firea lor cea lăsată de Dumnezeu. Și anume s'a apucat stuparul și a dat albinelor să bea rachiu în loc de apă, să vadă că ce oare se va întâmpla. Și ascuțiți ce ne spune că s'a întâmplat: «Din clipa aceea albinele s'au lăsat de muncă și s'au făcut hoațe și leneșe și s'au apucat de băta și hojit. Peste câteva săptămâni stupul s'a prăpădit».

Iată, iubite cetitorule, ce isprăvuri a făcut rachiu în casa albinelor. Tot aceeași ispravă o face și în casa omului care s'a dat beției.

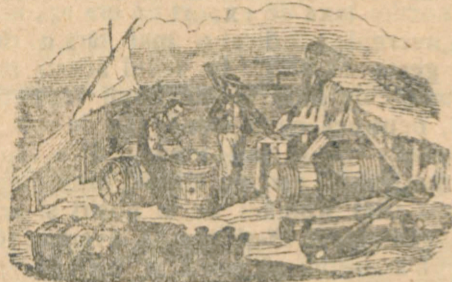
„Încă unul“...

Domnule Redactor! În numărul trecut ați prins la fotograf pe unul ce ținea să «împodobiască» cu numele D-sale o stradă din Sibiu. Aflați că mai este încă unul aici la Sibiu care de multă vreme își bate capul și punga pentru astă treabă. Se aude că ar fi și oferat 30 de mii, dar i-se cere 60. Poate că va implini banii ca să-și vadă visul împlinit și să moară liniștit.

La a dona judecată se va înfățișa apoi înaintea Dreptului Judecător cu tabla de pleu acățată de grumazi ca o mărturie cum și-a înjeles rostul vieții sale și a banilor săi în această lume plină de săraci, năcăjiți și bolnavi.

A. Potcoavă.

Cum umblă târgurile și negoațele.

Târgurile din săptămâna aceasta

(după calendarul nou):

11 Februarie: Borșa, Crișpatac, Cristur, Hăl-maj, Mercurea (jud. Sibiu), Mercurea Murășului, Rodna-veche, Sic. 13. Cincul mare. 14. Drăguș. 15. Aleșd, Dej, Sfântul George. 16. Bruin, Dicio-Sânmărtin, Draoș, Lechința, Pișcolt, Șomcuta-mare.

Lipsa de zahăr. De o vreme încoaci nu-i zahăr și unde este se vinde cu peste 30 de Lei kilogramul. La București ministrul afacerilor de negoț și industrie a chemat la sfat pe fabricanții de zahăr se afle dela ei care-i pricina lipsei de zahăr. Fabricanții spun că boltașii sunt de vină pentru că fabricile au dat zahărul la boltași să-l vândă și boltașii se vede că l-au pus bine. Se aude că boltașii din București au ascuns peste 600 vagoane zahăr. Fabricanții au mai cerut să li-se dea voie să aducă zahăr din Cehoslovacia. Sfatul a hotărât să dea cooperativelor și populației sărace 100 vagoane zahăr, care se va vinde cu 22 Lei kilogramul.

Târgurile de vite sunt tot căutate. O gazetă din Brașov, scrie că la târgul de acolo s'au căutat vitele grase și cu 18 Lei kilogramul viu. Carnea de vită se plătește aici la Sibiu cu 16 Lei, cea de porc cu 30, cea de vișel cu 20 Lei.

2500 vagoane târâte vor exporta morarii ca o remunerație (cinstire) dela guvern pentru serviciile ce le-au adus morile măcinând cu prețuri staverite. Cinstirea se cădea plugarilor că ei și-au dat grâul cu preț maximal ca să aibă morile și orașele faină efină.

Prețul (valuta) banilor a stat în săptămâna trecută așa:

1 dolar american	cu Lei	240—
1 franc francez	„	13—
1 dinar sârbesc	„	1-70
1 liră italiană	„	10—
100 coroane austriace	„	—33
100 coroane ungurești	„	7-10
100 mărci nemțești	„	1-10

Leul s'a ridicat la 7 bani (centime) francezi.

ECONOMIE.

Premii pentru sămănatul grâului de primăvară.

Ca un indemn plugarilor să sămene cât mai mult grâu de primăvară, sfatul ministrilor a hotărât, să plătească un premiu de 200 Lei de hectar tuturor acelor cari le vor sămăna cu grâu de primăvară.

Ca vacile să dea lapte și unt mai mult.

Dați vacilor apă puțin caldă, în care să puneți sare și tărâțe. Dați această amestecătură la vaci de trei ori pe zi. Cu cât vaca bea mai mult, cu atât dă și lapte mai mult.

Poporale.

IV.

Foaie verde măghuran
Mărdrescu brav oștean,
Cu avântul și cu truda
A dus oastea pân' la Buda;
Ba mai mult cu 'n lat de țară.
Rana 'n piept să nu ne doară.
A izbit la Buda 'n porți
Să răzbune pe cei morți.
A călcat la Pesta pragul,
A înfipt la Buda steagul.

V.

Oliolio, căne turbat,
Cu ochi mici, cu păr roșcat;
Ai pornit cu tunuri grele
Să calci pragul țării mele.
Ce păcat avuși de tras
La Pesta de n'ai rămas?
Ai vrut să ne juri Ardealul,
Să ne tulburi idealul.
Dar ne-ai găsit la hotare,
Toți viteji cu mic, cu mare.
Răzbunând pe cei din groapă
Te-am vârat la Tisa 'n apă.

Volbură Polană.

Loc de apărare

pentru cei atacați de „Foaia Poporului”.

Onor. Redacție! În numărul 52 al «Foi Poporului» a apărut o știre (intitulată «Stări curioase») scrisă cu intențiunea să arunce o umbră asupra conducerii școlii din Rășinari. Știrea era poate mai surprinzătoare dacă o ar fi publicat alt ziar și nicidecum «Foaia Poporului» care a dat atâtea dovezi de ură față de conducătorii poporului dela sate, cari nu fac parte din partidul în serviciul căruia stă această foaie.

Referitor la cele publicate Direcțiunea școlară dă următoarele lămuriri:

Ca și în alți ani, Directorul amăsurat legii a făcut conspectul elevilor obligați să cerceteze școala și l-a înaintat Primăriei. Admit că în acest tablou au fost trecuți și elevi cari sunt duși din comună, despre ce s'a raportat și în special. Consemnarea elevilor nici nu se putea face altcum din motivul că Direcțiunea n'a avut nici o evidență despre elevii ce nu-și au locuința în comună. Pentru timpul și felul cum s'au făcut încassarea amenzilor școlare, Direcțiunea nu poate fi nicidecum învinuită.

Despre cum se chivernisesc banii strânși din amenzi, orice părinte și poporean se poate abate pela școală să vadă și să i se arete.

Bucur Sasu m. p.,
director școlar

:: Să mai și râdem. ::

La poștă.

Un plugar se duse odată cu plângere la poșta din satul lui și zise: «Domnule poștar! din Lugoj până aici a ajuns o epistolă în trei zile, dar scrișoarea mea dată de aici a ajuns acolo numai în 5 zile. Cum se poate asta, că doară satul nostru fi tot atât de departe de Lugoj, cât și Lugojul de satul nostru?»

«Ba se poate, răspunse poștarul, căci vezi Dumniata, dela Paști până la Rusalii sunt șapte săptămâni, dar dela Rusalii până la Paști sunt mai multe. Nu-i așa?»

Răzbunarea bețivului.

Un bețiv trăia foarte rău cu muierea sa. Nu era zi în care să n'o bată, ba amenința că o și omoară. Odată, venind acasă noaptea târziu, văzu că muierea s'a culcat fără să-l aștepte cu cina. Atunci cu o căutătură grozavă, luă în mână un ciocan, îl ridică în sus și dintr'odată slobozi... *ciocanul de rachiu* pe gât în jos.

La doftoru.

«Încătrău neică George?»

«Mă duc la oraș la doftoru, că nu știu ce-i cu nevasta mea, nu-mi prea place de ea»...

«Hai că merg și eu, că mie de mult nu-mi place de fel de a mea».

Știrile săptămânei.

2000 de școli nouă. Ministrul școlilor a declarat în casa țării că sunt în clădire 2000 de școli nouă și pentru lipsurile școlilor s'au votat 200 de milioane. În vară guvernul se va apuca să clădească și internate pentru studenții dela școi.

Datoria noastră în America. Noi avem de plată în America o datorie de 36 milioane dolari. Numai dobânzile la acești bani fac 3 milioane și jumătate dolari pe an.

In 9 luni s'au încasat 9 miliarde. Ministrul de finanțe (V. Bărbănu) a arătat în casa țării că dela 1 Aprilie 1922 până la 1 Ianuarie 1923, s'au încasat în d'ferite dări 9 miliarde Lei (adecă de 9 ori tot câte o mie de milioane). În anul trecut s'au încasat numai 5 miliarde în acest restimp așa că anul acesta arată un spor de 4 miliarde. Dela anul nou până acum s'au încasat 2 miliarde și jumătate. Ministrul a declarat că starea bănească a țării noastre e pe cale de a se îmbunătăți.

Cât au plătit țărani în prețul pământului împărțit? La ministrul afacerilor bănești (de finanțe) s'a făcut socoata că țărani au plătit până acum 100 de milioane în plata moșiilor ce li s'au împărțit. Mulți au plătit prețul întreg al pământului ce l-au căpătat și cu asta au scăpat de camete și de datorie.

Moșierii nu vor putea vinde conacile. Mulți dintre boierii, grofii și baronii a căror moșii le împarte Reforma Agrară plugarilor, au cercat să-și vândă conacile de pe moșii ca prin asta să facă greutate celor ce vor duce mai departe gospodăria. Guvernul a oprit acum vinderea și cumpărarea conacelor de pe moșiile ce se împart.

1 milion și jumătate s'a spesat cu alegerile trecute de deputați numai în vechiul Regat. Și apoi ne mai mirăm de cei beteși Leul nostru!

Cum au decorat Francezii? Noi Români am ținut să ne facem de rușine și cu decorațiile căci politica a pus decorație pe peptul atâtor trădători și nevrednici încât azi mâne va fi o rușine să spui că ești decorat. Față de decorațiile noastre iată ce decorații publică foaia țării din Franța: «Femeia N. N. din satul cutare se decorează ca fiind mama alor 12 copii cari toți trăesc crescuți de mama lor în frică de Dumnezeu și iubire de țară... «Văduva N. N. se decorează pentru că a avut 6 feciori în războiu și în vreme ce feciorii luptau la front, și-a purtat ea singură gospodăria... Și așa mai departe urmează recunoștința Franței și pentru femeile țării că și ele și-au avut fronturile lor.

Câți astfel de eroi nu sunt și prin țara noastră. Dar la noi recunoștința s'a pus pe peptul altora.

Pentru împuținarea licențelor de vândut beuturi. Într'o adunare ținută la Cluj, studenți universitari, între altele, au luat hotărâre și au cerut dela ministrul de finanțe să șteargă jumătate din licențele de vândut beuturi pentru că tocmai cu încăodată atât câte au fost, s'au înmulțit licențele și crâjmele. Laudă lor!

Streinii nu vor putea cumpăra pământuri. Mulți streini pripășiți pe la noi și îmbogățiți cu fel de fel de afaceri aici în Cănaanul nostru, începuseră să-și bage câștigurile în pământuri și asta însemna o mare primejdie pentru noi. Mai ales pe la granițe cercau străinii să pună mâna pe pământuri și averi. Ca să preîntâmpine această primejdie, statul țării a hotărât ca streinii (adecă acei cari nu-s cetățeni români) nu mai au drept să cumpere pământ și alte averi în țara românească.

A izbucnit un vulcan în mijlocul unui sat din Italia (Francengo de lângă Velența). Vulcanul a făcut în mijlocul satului o gaură largă de 4 metri și se tot lărgeste, aruncând afară foc și lavă.

Oamenii au fugit din sat.

Doi țărani binevestesc pe Mântuitorul Hristos. O gazetă din țara nemtească scrie că 2 țărani umblă din sat în sat, din oraș în oraș și istorisesc vieța Mântuitorului și învățăturile Lui așa de frumos, de limpede și atrăgător, încât gloate întregi de oameni se strâng în jurul lor să le asculte cuvântul. Americanii i-au chemat cu dolari mulți să treacă în țara lor, dar țărani nu s'au învoit, ci au rămas să vestiască mai departe Scripturile în țara lor.

Cutremur de pământ s'a simțit la Timișoara și în satele din jur.

Taxă prea mare pe exportul nucilor. Guvernul a pus o taxă de 10 Lei la kilogram pentru nucile ce se exportează. Asta a lovit greu pe ceice au strâns nuci pentru export, din pricina că la strânsul nucilor taxa de export nu era așa mare, ci guvernul a ridicat o mai târziu după strângerea nucilor. În felul acesta mulți negustori de nuci își țin banii încuiați în nuci, pentru că cu o vamă așa de mare în străinătate nu le pot vinde. Și e rău că cei mai mulți cari au strâns nuci pentru export sunt Români de ai noștri și acum sunt amenințați să-și peardă averea. Guvernul ar trebui să scărțițeze taxa de vamă la exportul nucilor, căci prin asta câștigă și țara și scapă de năcaz și Românii noștri cari au strâns nuci.

I-au furat dinții din gură. O doamnă ce călătorea cu trenul către Brașov a început a dormita pe tren. Dela o vreme a adormit de abinelea și să vede că avea năravul de dormia cu gura căscată căci atare hoț văzându i gura plină cu aur, s'a gândit ună și bună și i-a furat dinții de aur din gură.

S'au ivit și dolari mincinoși (falși). La Timișoara s'au ivit dolari făcuți cu înșelăciune. În Timișoara și jur s'au aflat astfel de dolari în suma cam de 30 de milioane. S'au aflat și Lei mincinoși. Se dă cu socoată că banii cei răi au fost aduși din Ungaria și se fabrică la Peșta.

O luminare ce va arde 18 sute de ani (veacuri). În cinstea marelui cântăreț italian Caruso, carele a murit în America, americanii i-au pus la mormânt o lumină care să ardă o zi din fiecare an, la ziua Sfinților, întru pomenirea marelui mort. Cum lumina are o greutate de câteva sute de kilograme, s'a făcut socoata că va ținea 18 veacuri.

Pentru o vieță lungă... laptele acru. De multă vreme doftorii cei învățați își tot bat capul să iscodească un fel de mâncare sau beutură, cari ar putea ajuta lungirea vieții. Într'o vreme scos-seră doftorii un fel de beutură numită «Elixir», despre care ziceau că lungeste vieța, dar pe urmă s'a aflat că această beutură tot atât de mult lungia vieța cât rachiul crâjma ului. Acum se aude că doftorii după lungi cercetări au aflat că cea mai potrivită mâncare pentru o vieță lungă este un fel de lapte acru ce se mănâncă prin Bulgaria.

Ș'apoi să te mai miri că țărani nu prea au lipsă de doftorii și doftorii!

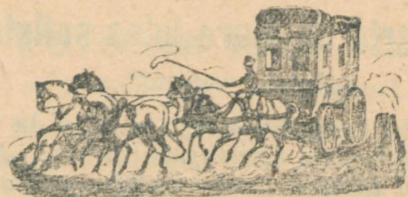
Din prilejul serbărilor „Asociațiunii“. Primăria roagă populațiunea să împodobească casele cu steaguri cu ocazia primirii vizitatorilor «Centralei caselor naționale» din București în zilele de Sâmbătă, Duminecă și Luni.

Aviz. Aducem la cunoștință publică că primul târg din Marția mare se va ținea în Sibiu la 20 Februarie 1923 st. n. *Consiliul orașenesc.*

Conferințele „Asociațiunii“. Avem onoare a aduce la cunoștință onor. public, că Luni în 12 Februarie a. c. la ora 6 d. a. *DI Ciobanu*, membru al «Academiei Române», delegatul Băsarabiei la serbările culturale, aranjate din prilejul vizitei «Centralei Caselor Naționale» din București, va ținea o conferință despre «*Vieța culturală a Băsarabiei*», în sala cea mare a Prefecturii județene. Rugăm onor. public să asiste în număr cât mai mare la această conferință de un deosebit interes pentru cunoașterea situației culturale a fraților din Băsarabia.

Prețul locurilor: Loc I 4 Lei; loc II 2 Lei; elevi și eleve gratuit. *Biurul «Asociațiunii».*

Poșta Redacției.

D. Mateș. În numărul viitor îndreptăm.

Dr. F. În certe locale nu ne amestecăm, altcum ne-ar trebui o gazetă anumit pentru acest lucru.

S. Gaia, Sălciua de sus. Cele 12 Mineie cu lit. latine costă 3500 Lei leg. în piele, iar leg. în pânză 2500 Lei. Cu acest preț le puteți comanda dela Librăria arhidiecezană în Sibiu.

T. Cristea, Vidra de sus. Ce ne-ai cerut nu am aflat. La Arad poate că ați găsi, la librăria diecezană.

N. T. în L. și I. Tâlcuitor este tot părintele Trifa.

Un premiu: «Dle Redactor! Cu toată scumpetea, m'am hotărât să dau un premiu de 500 Lei aceluia celuior-plugar al gazetei «Foaia Poporului», care va putea dovedi că a înțeles articolul «Un fost ministru de culte și biserică» în care se află și vorbele: «brodim viziuni și legende pe fondul unui minunat panteism popular. Politica totdeauna profan, de multeori trivial chiar, stăpânea cârjea arhierească» (publicate pentru popor în «Foaia Pop.» Nr. 5, pag. 2). *A. Potcoavă.*

Vezi-ți de lucru și de bani, dle Potcoavă, că plugarii au alte lucruri de isprăvit decât să-și bată capul cu apocalipsurile din «Foaia Poporului».

Act de mulțumită.

«Reuniunea meseriașilor români din Sibiu» se simte plăcut îndatorată a mulțami și pe această cale dlui ministru al ocrot. sociale, *G. Mârzescu*, pentru deosebita atențiune și pentru nobilul gest de care ne-a învrednicit prin răscumpărarea bilețului de intrare la Concertul Reuniunii dat în 19 Ianuarie n. c. cu suma de 5000 lei în favoarea «Fondului Căminul ucenicilor dela meserii», precum și dlui inspector general al asigurărilor sociale *Dr. Victor Mărgineanu*, delegatul dlui ministru, pentru frumoasele cuvinte de îmbărbătare aduse conducătorilor și muncii ce se face la Reuniune.

Aducem mulțumită publică și pentru următoarele suprasolviri, respective răscumpărări de bilete:

I. P. S. Sa *Dr. Nicolae Balan*, arhiepiscop-mitropolit și patronul Reuniunii 100 lei, *Anastasiu Boiu*, prefect 100 lei, *Dr. I. Fruma*, adv. 140 lei, *Dr. Victor Mărgineanu*, insp. general al Ocrot. sociale, *Teofil Caliman*, dir. școlii de ucenici, firma *Hoza-Buzdughină-Stanciu*, fiecare câte 100 lei, *Ioan Banciu* 60 lei, *Eugenia Bucșa*, preoteasă și *Dr. L. Balint*, adv., câte 40 lei, *Dr. V. Tabăcariu*, dir. de fin, *Trandafir Preda*, dir. școlii medii și sup. de comerț, *M. Hail Stoia*, profesor, *Iosif Trifa*, red. la «Lumina Satelor», *Petru Bota*, măstru croitor, *Nicolae Stoica*, măstru de dans și *I. Moșoiu adm. inst. de alienați*, fiecare câte 30 lei, *Ieronim Preda*, dir. «*Dacia Traiană*», *Isidor Dopp*, învățator, *A. Sfetea*, funcționar, *Aurel Popoviciu*, profesor, *Nicolae Tălmăcean*, măstru lustruitor, *Ioan Pleșia*, șeful reg. mon. statului, *Alexandru Rațiu*, restaurator și *Nicolae Zaharie*, măstru pantofar, fiecare câte 20 lei, *Nistor Nicoară* 5 lei.

Sibiu, 27 Ianuarie 1923.

George Poponea,
președinte.

Stefan Duca,
secretar.

Publicațiune.

Comuna Dăișoara (plasa Rupea, jud. Târnava mare) comună pur românească cu 1300 suflete, aproape de orașul Cohalm, fiind recunoscută de comună mare caută un notar comunal.

Notarul va primi salariul normat de lege dela stat, locuință corăspunzătoare cu 4 odăi, lemne etc.

Doritorii sunt rugați a înainta cerere la pretura Rupea și a se prezenta.

(38) 2-2

Primăria comunală.

O mașină de treerat cu damf de 5 puteri și cu întreagă garnitura cu prețul de 70,000 Lei la deal. Mașina se află la **George Șulea, Părău**, (jud. Făgăraș). (40) 1-3

PORUMB și GRÂU se angajează a liferă direct consumătorilor sau altor cooperative **Cooperativa de consum „Plugarul“ din Hodoni** (jud. Timiș) cu prețul de zi. Informați uni la **Cooperativă**. (39) 2-3